

много по за прѣдпочитание да се оттегли отъ тамъ гарнизона, отколкото да се остави да падне въ неприятелски рѣцѣ.

Забѣлѣжитѣ и прѣдложенията на Османъ паша бидоха удобрѣни отъ Султана, който даде заповѣдъ на Военния Министръ и на Сердари-Екремъ⁽¹⁾ да разпоредятъ да се даде нуждното пълномощие на Османа паша, който го и получи на 10 юли.

На другия день Османъ паша повика дивизионнитѣ генерали: Изетъ паша и Адилъ паша, началника на щаба, бригадния си генералъ Тахиръ паша, полковника Ахмедъ бей, командующъ артилерията, както и нѣкои други висши офицери и имъ даде нужднитѣ заповѣди за завземанieto на нѣкои позиции и за разпорежданията, които трѣбваше да се взематъ за осществление на проектираното настѣпление.

Два баталиона бѣха оставени въ Ломъ Паланка, три въ Рахово, единъ въ Бѣлоградчикъ, единъ на сръбската граница въ Кула, и въ пограничнитѣ постове при Брѣгово и Раховица, всичко седемъ баталиона пѣхота. Дванадесетъ баталиона и единъ ескадронъ кавалерия бѣха опрѣдѣлени да останатъ въ Видинъ; най-послѣ, една круповска полска батарея, бѣше оставена на разположение-

¹⁾ Главнокомандующий.